

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtina, 29. septembra 2023. godine
Br.ref.: RK 2275/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI59/23

Podnosilac

Fehmi Grajčevci

**Ocena ustavnosti presude [Rev. br. 243/22] Vrhovnog suda
od 17. oktobra 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija, i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Fehmi Grajčevci (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Jeton Osmani, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Rev. br. 243/22] Vrhovnog suda od 17. oktobra 2022. godine.
3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primio 16. novembra 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [Rev. br. 243/22] Vrhovnog suda od 17. oktobra 2022. godine, kojom su, prema navodima podnosioca zahteva, povređena njegova prava zagarantovana članovima 3. i 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 54. [Sudska zaštita prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članovima 6 (1) (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 7. marta 2023. godine, podnosilac je putem pošte dostavio svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 6. februara 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI59/23] imenovala sudiju Nexhmija Rexhepija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Enver Peci (članovi).
8. Dana 31. marta 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana je po jedna kopija zahteva poslata Vrhovnom sudu i Osnovnom sudu u Prištini, a od ovog poslednjeg je traženo da dostavi dokaz (povratnicu) koja pokazuje datum kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
9. Dana 3. aprila 2023. godine, Osnovni sud u Prištini je dostavio dokaz koji pokazuje da je podnosilac zahteva osporenu odluku primio 16. novembra 2022. godine.
10. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo i stupio na snagu 15 (petnaest) dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe gore navedenog Poslovnika. S tim u vezi, shodno pravilu 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno će pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018, nastaviti da se primenjuju na predmete koji su registrovani u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ukoliko su i u meri u kojoj su povoljnije za strane.
11. Dana 30. avgusta 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno glasova iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Na osnovu spisa predmeta, odnosno Ugovora o radu [br. 5666/o] i kartona radnika [br. 5666] od 28. maja 2019. godine, proizilazi da podnosilac zahteva ima više od 30 godina radnog staža u Energetskoj korporaciji Kosova A.D. (u daljem tekstu: EKK). Podnosilac zahteva je jubilarnu godinu (30 godina radnog staža) navršio 21. aprila 2016. godine.
13. Dana 14. maja 2019. godine, podnosilac je podneo Diviziji za ljudske resurse EKK-a zahtev za isplatu tri jubilarne zarade na osnovu radnog staža.
14. Dana 27. juna 2019. godine, EKK je odgovorio na zahtev podnosioca, smatrajući da je isti neosnovan.
15. Dana 3. juna 2019. godine, podnosilac zahteva je preko svog zastupnika podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) i tražio od istog sledeće: “**(i)** *Da se usvoji u celosti tužbeni zahtev tužioca Fehmi Grajčevci kao osnovan; (ii) obavezuje se tužena Energetska korporacija Kosova da tužiocu na ime tri jubilarne zarade isplati ukupan iznos od ..... evra i to sa zakonskom kamatom od 8% od dana podnošenja zahteva, tj. 21.05.2019. godine, pa do konačne isplate; i (iii) obavezuje se tužena da plati sve troškove postupka do okončanja spora [...]*”.
16. Dana 25. jula 2019. godine, EKK je odgovorio na tužbu, osporavajući istu kako odnosu na osnov, tako i u odnosu na visinu, iz razloga što je tužba podneta po isteku svakog zakonskog roka predviđenog odredbama članova 376. i 357. Zakona br. 04/L-077 o obligacionim odnosima (u daljem tekstu: ZOO), kao i zbog toga što je zahtev podnosioca zahteva zastareo na osnovu člana 90.4 Zakona br. 03/L-212 o radu (u daljem tekstu: Zakon o radu).
17. Dana 11. septembra 2019. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom [C. br. 1799/19] odlučio: **I. DELIMIČNO SE USVAJA** kao osnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva; **II. OBAVEZUJE SE** tuženi EKK da podnosiocu zahteva, na ime jubilarne nagrade, isplati 3 (tri) mesečne zarade, u ukupnom iznosu od 4.110,00 evra, sa zakonskom kamatom od 8%, počev od 11.09.2019. godine, kada je doneta presuda pa do konačne isplate, kao i troškove postupka u iznosu od 259,00 evra, sve to u roku od 7 dana od dana prijema presude; **III. ODBIJA SE** kao neosnovan deo tužbenog zahteva podnosioca iznad dosuđenog iznosa i to u iznosu od 240,61 evra.
18. Osnovni sud je obrazložio sledeće: **(i)** podnosilac zahteva je ispunio uslove za sticanje jubilarne nagrade na osnovu Opšteg kolektivnog sporazuma Kosova (u daljem tekstu: OKSK), tako da istom pripada jubilarna nagrada u vrednosti od tri mesečne zarade, koje pravo mu EKK nije priznao; **(ii)** naknada jubilarne nagrade je predviđena i Kodeksom rada EKK-a; **(iii)** što se tiče odlučivanja o visini mesečnih zarada, Osnovni sud je na osnovu ugovora o radu zaključenog između podnosioca zahteva i EKK, uzeo kao osnovnu mesečnu platu EKK-a, čija vrednost je 1.370,00 evra; i, **(iv)** nije nastupila zastarelost zahteva iz razloga što je OKSK bio na snazi do 31. decembra 2017. godine, dok je EKK priznao pravo na jubilarnu nagradu svim zaposlenima koji su ispunili uslove, do 31. decembra 2019. godine.
19. Dana 10. oktobra 2019. godine, EKK je izjavio žalbu protiv presude Osnovnog suda, navodeći: **(i)** bitne povrede odredaba ZPP-a; **(ii)** pogrešno utvrđeno činjenično stanje; i **(iii)** pogrešnu primenu materijalnog prava. Njihovi navodi su zasnovani na sledećim razlozima: **(i)** pobijana presuda je doneta uz bitne povrede ZPP-a; **(ii)** podnosiocu zahteva je zastarelo pravo na jubilarnu nagradu; i, **(iii)** tužba je podneta po isteku zakonskog roka u smislu odredbi člana 79. Zakona o radu Kosova.

20. Podnosilac zahteva je odgovorio na žalbu EKK-a, osporavajući je po sledećim osnovama: **(i)** podnosilac zahteva je pravo na jubilarnu nagradu stekao dok je OKSK bio na snazi, time što je ispunio kriterijume koji su njime utvrđeni; **(ii)** podnosiocu zahteva se pravo na jubilarnu nagradu priznaje i na osnovu odredbi člana 53.4 Kodeksa rada EKK-a; **(iii)** EKK je podnosiocu zahteva priznao ovo pravo odlukom [br. 2244] od 10. aprila 2019. godine, koja je naknadno dopunjena odlukom [br. 8261] od 23. avgusta 2019. godine; i, **(iv)** na osnovu člana 87. Zakona o radu, podnosilac zahteva *“ima rok do 3 godine od dana podnošenja zahteva da traži da mu se prizna ovo pravo, a tužena nije takvo pravo priznala tužiocu ni prilikom podnošenja zahteva, što znači da od ovog trenutka teče rok zastarelosti [...]”*.
21. Dana 6. septembra 2021. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac. br. 2859/2020] **ODBIO** kao neosnovanu žalbu tuženog EKK, te **POTVRDIO** presudu [C. br. 1799/19] Osnovnog suda od 11. septembra 2019. godine.
22. Apelacioni sud je u principu uvažio nalaze prvostepenog suda, ocenivši da je pravni stav i zaključak prvostepenog suda pravilan i zakonit jer pobijana presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka, a materijalno pravo je pravilno primenjeno.
23. Dana 14. marta 2022. godine, EKK je podneo reviziju protiv presude [Ac. br. 2859/2020] Apelacionog suda od 6. septembra 2021. godine, zbog: **(i)** bitnih povreda odredaba ZPP-a; i **(ii)** pogrešne primene materijalnog prava. EKK je svoje navode o gore navedenim povredama obrazložio na sledeći način: **(i)** prilikom donošenja presude, Apelacioni sud se oslonio samo na navode podnosioca zahteva, ne preduzimajući potrebno sučeljavanje navoda stranaka, stvarajući tako *“nejednakost između parničnih stranaka u pogledu ocene njihovih navoda na štetu tuženog; (ii)* podnosilac zahteva je podneo tužbu sudu po isteku roka od 3 godine, kako je predviđeno članom 87. Zakona o radu; i, **(c)** kao posledica pogrešne primene materijalnog prava, Apelacioni sud je pogrešno utvrdio i činjenično stanje, odlučivši da podnosiocu zahteva pripada jubilarna nagrada u vrednosti od tri mesečne zarade.
24. Podnosilac zahteva je odgovorio na reviziju, osporivši istu po sledećim osnovama: **(i)** podnosilac zahteva je pravo na jubilarnu nagradu stekao dok je OKSK bio na snazi, time što je ispunio kriterijume koji su utvrđeni tim sporazumom; **(ii)** podnosiocu zahteva se pravo na jubilarnu nagradu priznaje i na osnovu odredbi člana 53.4 Kodeksa rada EKK-a; **(iii)** Apelacioni sud nije stvorio nejednakost između stranaka jer je EKK iscrpeo sve pravne mogućnosti i ni u jednoj fazi postupka mu nije uskraćeno nijedno pravo koje mu pripada; i, **(iv)** EKK svim svojim zaposlenima priznaje sporno vreme kao neprekidni period rada, što je ponovo potvrdio odlukom [br. 2244] od 10. aprila 2019. godine, naknadno dopunjenom odlukom [br. 8261] od 23. avgusta 2019. godine, u kom slučaju se može smatrati da je EKK već potvrdio tužbeni zahtev.
25. Dana 17. oktobra 2022. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev. br. 243/22], **PRIHVATIO** reviziju EKK-a; **PREINAČIO** presudu [Ac. br. 2859/2020] Apelacionog suda od 6. septembra 2021. godine i presudu [C. br. 1799/19] Osnovnog suda od 11. septembra 2019. godine; i **ODBIO** u celosti kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva.
26. Vrhovni sud je obrazložio: **(i)** nižestepene presude nisu zahvaćene navodnim povredama, niti povredama na koje se pazi po službenoj dužnosti koje su utvrđene članom 215. ZPP-a, a koje se odnose na sposobnost da se bude stranka i uredno zastupanje; ali su, **(ii)** nižestepeni sudovi, na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešno primenili materijalno pravo kada su usvojili u celosti

tužbeni zahtev podnosioca zahteva; **(iii)** na osnovu članova 87, 90.1 i 90.3 Zakona o radu, člana 52.1 OKSK-a, tužbeni zahtev podnosioca zahteva je zastareo pošto je proteklo više od 3 godine od dana kada je podnosiocu zahteva nastupilo pravo da traži naknadu jubilarne nagrade; **(iv)** Vrhovni sud je objasnio da je članom 87. Zakona o radu utvrđeno da sva novčana potraživanja iz radnog odnosa zastarevaju u roku od 3 godine od dana podnošenja zahteva; **(v)** konkretnije, Vrhovni sud je objasnio da se tužbeni zahtev podnosioca zahteva mora odbiti u celosti zbog toga što je: **a)** podnosilac zahteva jubilarnu godinu (30 godina radnog staža) navršio 21.04.2016. godine; **b)** dok je tužba podneta sudu dana 30.06.2019. godine; **c)** iz ovoga proizilazi da su od trenutka kada je podnosilac zahteva stekao pravo da traži naknadu za jubilarnu nagradu pa do podnošenja tužbe sudu protekle 3 godine 1 mesec i 13 dana; što znači da je tužbeni zahtev podnosioca zastareo.

Navodi podnosioca zahteva

27. Podnosilac zahteva tvrdi da je došlo do povrede članova 3. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 54. [Sudska zaštita prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava u vezi sa članom 6 (1) (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP.
28. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud nepravedno odbio njegov tužbeni zahtev i da mu je samim tim onemogućeno da dobije konačan odgovor od sudova u vezi sa meritumom njegovog predmeta.
29. Što se tiče prava na pravično i nepristrasno suđenje, podnosilac zahteva navodi da “u ovom postupku nije tretiran pravično i ravnopravno, zbog čega mu je povređeno pravo na pravično suđenje [...]”. Isti tvrdi “da je njegov tužbeni zahtev odbijen kada je revizija usvojena bez uzimanja u obzir internih akata tuženog što znači da ova revizija nije meritorno razmotrena”. Shodno tome, podnosilac zahteva tvrdi da mu je povređeno i pravo zagarantovano članom 6.1 EKLJP.
30. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da mu je povređeno i pravo zagarantovano članom 13. EKLJP, iz razloga što je: “Presuda Vrhovnog suda, kojom je usvojena revizija tuženog i odbijen tužbeni zahtev tužioca, doneta je u suprotnosti sa činjeničnim stanjem i uz pogrešnu primenu materijalnog prava, zbog toga što prilikom donošenja odluke nisu primenjeni interni akti tuženog, tako da je nesporna činjenica da je u konkretnom slučaju podnosiocu zahteva povređeno ne samo načelo sprovođenja pravde, već i jednakost pred zakonom, što se sastoji u pogrešnoj primeni materijalnog prava prilikom odlučivanja povodom pravnog sredstva na delotvoran način, što je posledica odbijanja tužbenog zahteva tužioca kao u navedenoj odluci”.
31. Prema podnosiocu zahteva, Vrhovni i Apelacioni sud su “odlučivali o predmetima koji su slični predmetu tužioca tako što su ih usvajali, u kom slučaju su redovni sudovi dozvoljavali različite stavove o predmetima koji su slični predmetu podnosioca ovog zahteva i time stvorili pravnu nesigurnost, pa je i u tom smislu tužilac doveden u neravnopravan položaj pred zakonom u smislu člana 24. Ustava Kosova jer su svi jednaki pred zakonom i svako uživa pravo na jednaku sudsku zaštitu, bez diskriminacije”. Na osnovu ovog navoda, podnosilac zahteva takođe izjavljuje da mu je povređeno i pravo na delotvorna pravna sredstva u smislu člana 32. u vezi sa članom 54. Ustava.
32. Povodom navoda da su Vrhovni i Apelacioni sud odlučili drugačije o predmetima koji su slični predmetu podnosioca zahteva tako što su usvojili njihove tužbene zahteve protiv EKK-a.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 24. [Jednakost pred zakonom]

“1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.

2. Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.

3. Načelo jednakosti pred zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake. Takve mere se mogu sprovesti samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene”.

Član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.

Član 32. [Pravo na pravno sredstvo]

“Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način”.

Član 54. [Sudska zaštita prava]

“Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno”.

Član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava]

“Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

“1.Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde”.
[...]

Član 13. (Pravo na delotvorni pravni lek)

“Svako kome su povređena prava i slobode predviđeni u ovoj Konvenciji ima pravo na delotvoran pravni lek pred nacionalnim vlastima, bez obzira jesu li povredu izvršila lica koja su postupala u službenom svojstvu”.

ZAKON BR. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 182. [Bez naslova]

[...]

182.2 Suštinsko kršenje odredbi parničnog postupka postoji uvek:

a) ukoliko se sud sastavljen ne po odredbama ili u donošenju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnoj raspravi;

b) ukoliko je odlučeno o zahtevu koji ne spada pod sudsku jurisdikciju;

[...]

g) ukoliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona sud bazirao svoju odluku na nedozvoljivo raspoloženje stranki (član 3. stav 3.);

[...]

j) ukoliko je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona , sud odbio zahtev stranke , da u postupku koristi svoj jezik i pismo, i da prati postupak na svom jeziku, tako da se zbog toga žali;

k) ukoliko je u postupku kao tužilac ili tuženi učestvovalo lice koje ne može biti stranka u postupku, ili ukoliko stranku koja je pravno lice nije zastupalo ovlašćeno lice, ili ukoliko stranku bez parnične sposobnosti nije zastupao zakonski zastupnik, odnosno zastupnik sa punomoćjem stranke nije imao potrebno ovlašćenje za vođenje postupka, ili za vršenje neke radnje u postupku, ukoliko vođenje postupka odnosno vršenje posebnih radnji u postupku nije kasnije dozvoljeno;

[...].”

Član 194. [Bez naslova]

“Žalbeni sud ispituje prvostepenu presudu u onom delu u kome se pobija žalbom, i to u granicama uzroka navedenih u žalbi, pazeći prema službenoj dužnosti na primenu materijalnog prava kao i za kršenje odredbi parničnog postupka iz člana 182 stav 2 tačka b), g), j), k) i m) ovog zakona”.

Član 215.

[Bez naslova]

“Revizioni sud razmatra pobijenu presudu samo u njenom revizijom pobijenom delu i samo u granicama uzroka navedenih u reviziji , ali brinući se prema službenoj dužnosti o primeni materijalnog prava i o kršenju odredbi parničnog postupka kojese odnose na sposobnost da se bude stranka i pravilno zastupanje”.

ZAKON BR. 04/L-077 O OBLIGACIONIM ODNOSIMA

Član 245.

(Ispunjenje obaveze i posledice neispunjenja)

- “1. Poverilac u obaveznom odnosu ima pravo da od dužnika zahteva ispunjenje obaveze, a dužnik je dužan ispuniti je savesno i u potpunosti, u skladu sa njenim sadržajem.*
- 2. Kad dužnik ne ispunji obavezu ili zadocni sa njenim ispunjenjem, poverilac ima pravo zahtevati i naknadu štete koju je usled toga pretrpeo.*
- 3. Za štetu zbog zadocnjenja sa ispunjenjem odgovara i dužnik kome je poverilac dao primeren naknadni rok za ispunjenje.*
- 4. Dužnik odgovara i za delimičnu ili potpunu nemogućnost ispunjenja i ako ova nemogućnost nije izazvana njegovom krivicom, ako je nastupila posle njegovog dolaska u docnju, za koju odgovara.*
- 5. Međutim, dužnik se oslobađa odgovornosti za štetu ako dokaže da bi stvar koja je predmet obaveze slučajno propala i da je on svoju obavezu na vreme ispunio”.*

Član 354.

(Zastarelost samog prava)

- “1. Samo pravo iz koga proističu povremena potraživanja zastareva za pet (5) godina, računajući od dospelosti najstarijeg neispunjenog potraživanja posle koga dužnik nije vršio davanja.*
- 2. Kad zastari pravo iz koga proističu povremena potraživanja, poverilac gubi pravo ne samo da zahteva buduća povremena davanja, nego i povremena davanja koja su dospela pre ove zastarelosti.*
- 3. Ne može zastariti pravo na izdržavanje određeno zakonom”.*

ZAKON BR. 03/L-212 O RADU

Član 87.

(Rok zastarevanja)

“Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva”.

Član 90.

(Kolektivni ugovor)

- “1. Kolektivni ugovor može da bude zaključen između:*
  - 1.1. organizacije poslodavaca ili njegovih predstavnika; i*
  - 1.2. organizacija posloprimalaca ili u slučaju da organizacije (sindikati) ne postoje, nekog drugog predstavnika zaposlenih;*

2. Kolektivni ugovor može da bude zaključen:
  - 2.1. na nivou zemlje;
  - 2.2. na nivou struke;
  - 2.3. na nivou preduzeća.
3. Kolektivni ugovor treba biti sačinjen na pismenom načinu na zvaničnim jezicima Republike Kosovo.
4. Kolektivni ugovor može da bude sklopljen za vremenski određeni period ne duži od tri (3) godine;
5. Kolektivni ugovor se odnosi na poslodavce i njihove zaposlene koji se slažu da ih kolektivni ugovor obaveže;
6. Kolektivni ugovori ne mogu da sadrže takve odredbe koje ograničavaju prava zaposlenih ili koji za posledice imaju nepovoljnije radne uslove nego one određivane sa ovim Zakonom.
7. Poslodavac stavlja na raspolaganju zaposlenima jedan primerak Kolektivnog Ugovora.
8. Kolektivni ugovor upisuje se u Ministarstvo u skladu sa uslovima i kriterima određenih sa podzakonskim stavom.
9. Za rešavanje raznih sporova na pomirljiv način i razvijanju konsultacija iz oblasti zapošljenja, socijalne zaštite i radnih ekonomskih politika od strane predstavnika poslodavaoca, posloprimalaca i Vlade, u svojstvo socijalnih partnera, sa posebnim zakonskim-podzakonskim aktom osniva se Ekonomski-Socijalni Savet.
10. Druga pitanja socijalnog dijaloga uređuju se sa posebnim zakonskim ili podzakonskim stavom zavisi od postignutom sporazumu između socijalnih partnera”.

OPŠTI KOLEKTIVNI SPORAZUM KOSOVA

Član 52. (Jubilarne nagrade)

- “1. Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to za:
- 1.1. za 10 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od jedne njegove mesečne plate;
  - 1.2. za 20 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od dve njegove mesečne plate;
  - 1.3. za 30 godina neprekidnog radnog iskustva kod zadnjeg poslodavca, u iznosu od tri njegove mesečne plate.
2. Poslednji poslodavac je taj koji plaća jubilarne poklone.
3. Jubilarni poklon se plaća u roku od mesec dana, nakon ispunjivanja uslova iz ovog stava”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

33. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje precizirani Poslovníkom.
34. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:
  - “1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
  7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

35. Sud, takođe, razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, kojima je predviđeno:

*Član 47.
(Individualni zahtevi)*

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

*Član 48.
(Tačnost podneska)*

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

*Član 49.
(Rokovi)*

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

36. Prilikom ocene ispunjenja gore navedenih uslova prihvatljivosti, Sud primećuje da je podnosilac zahteva precizirao da osporava odluku javnog organa, odnosno presudu [Rev. br. 243/2022] od 17. oktobra 2022. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva utvrđena zakonom. Podnosilac zahteva je takođe razjasnio prava i slobode za koje tvrdi da su povređeni, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima određenim u članu 49. Zakona.

37. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene u pravilu 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika. Pravilo 34 (2) Poslovnika utvrđuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmatra zahtev, uključujući i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan. Pravilo 34 (2) precizira:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

38. Sud podseća da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, omogućava poslednje pomenutom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34. Poslovnika (vidi slučaj [KI04/21](#), podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; vidi, takođe, slučaj [KI175/20](#), podnositeljka zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).

39. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao “očigledno neosnovan” u celini ili samo u odnosu na neki konkretan navod koji zahtev može da sadrži. U tom smislu, bilo bi tačnije kada bi se o istima govorilo kao o

“očigledno neosnovanim navodima”. Ovi poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “četvrtog stepena”; (ii) navodi koje karakteriše “jasno ili očigledno odsustvo povrede”; (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navodi; i na kraju (iv) “haotični ili nategnuti navodi” (vidi tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao “očigledno neosnovan” i specifičnosti četiri gore navedene kategorije navoda kvalifikovanih kao “očigledno neosnovani”, Praktični vodič kroz uslove prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost na temelju merituma; A. Očigledno neosnovana, stavovi 255 do 284, vidi, takođe, slučaj [KI04/21](#), gore citiran, stav 27, kao i slučaj [KI175/20](#), gore citiran, stav 38).

40. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, prilikom ocene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je on, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarrantovane Ustavom (vidi slučaj [KI04/21](#), gore citiran, stav 28).
41. Sud primećuje da je suština ovog slučaja povezana sa tužbom koju je podnosilac zahteva podneo protiv EKK-a radi naknade zarada za jubilarnu nagradu, kao rezultat nepriznavanja ovog prava od strane EKK-a. Podnosilac zahteva se oslanja na OKSK kao pravni osnov za ostvarivanje ovog prava, i ujedno tvrdi da ispunjava sve kriterijume utvrđene tim aktom za jubilarnu nagradu. S druge strane, EKK tvrdi da je tužba podnosioca zahteva neblagovremena jer je proteklo više od (3) godine od trenutka kada je podnosilac stekao pravo da traži naknadu za jubilarnu nagradu. Osnovni sud je usvojio tužbeni zahtev podnosioca i obavezao tuženi EKK da mu isplati tri (3) mesečne plate na ime jubilarne nagrade. Tužena stana, EKK, podnela je žalbu Apelacionom sudu zbog bitnih povreda odredaba ZPP-a, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se žalba usvoji, a prvostepena odluka preinači. Apelacioni sud je usvojio nalaze prvostepenog suda, ocenivši da su pravni stav i zaključak bili pravični i zakoniti. Prema Apelacionom sudu, pobijanom presudom nisu povređene osnovne odredbe parničnog postupka, a materijalno pravo je pravilno primenjeno. Tužena strana, EKK, podnela je reviziju protiv odluke Apelacionog suda zbog bitnih povreda odredaba ZPP-a i pogrešne primene materijalnog prava. Vrhovni sud je usvojio reviziju EKK-a i preinačio odluke nižestepenih sudova, odbivši u celosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Vrhovni sud je zaključio da je tužba podnosioca zahteva na osnovu relevantnih zakonskih odredbi neosnovana u celosti jer je od trenutka kada je on stekao pravo da traži naknadu za jubilarnu nagradu proteklo tačno 3 godine 1 mesec i 13 dana, što znači da je tužba zastarela.
42. Sud podseća da podnosilac zahteva u suštini iznosi navode u kontekstu jednakosti pred zakonom, koja je zagarrantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava, opšteg prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarrantovanog članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, prava na pravna sredstva iz člana 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava, sudske zaštite prava iz člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava i opštih načela sudskog sistema iz člana 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava u vezi sa članovima 6. (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je u njegovom predmetu: (i) onemogućeno da dobije konačni odgovor od sudova po pitanju merituma predmeta; i da je (ii) povređeno načelo jednakosti oružja i valjanog sprovođenja pravde.
43. Što se tiče svih konkretnih navoda podnosioca zahteva, Sud ponovo naglašava da se pravičnost postupaka uvek procenjuje tako što se postupak sagledava u celosti, tako da neka izolovana nepravilnost ne može biti dovoljna da se celi postupci ocene kao nepravični (vidi slučaj Suda: [KI107/22](#), podnosilac zahteva: *Valdet Avdiu*, rešenje o

neprihvatljivosti od 18. januara 2023. godine, stav 42; i predmet ESLJP-a: [Mirolubovs protiv Letonije](#), br. 798/05, presuda od 15. septembra 2009. godine, stav 103).

44. U tom kontekstu, Sud ponovo ukazuje na nalaze Vrhovnog suda: **(i)** nižestepene presude nisu zahvaćene navodnim povredama niti povredama na koje se pazi po službenoj dužnosti, kako je utvrđeno članom 215. ZPP-a, a koje se odnose na sposobnost da se bude stranka i uredno zastupanje; ali su, **(ii)** nižestepeni sudovi, na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešno primenili materijalno pravo kada su usvojili u celosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva; **(iii)** da je na osnovu članova 87, 90.1 i 90.3 Zakona o radu, člana 52.1 OKSK-a, tužbeni zahtev podnosioca zahteva zastareo, pošto je proteklo više od 3 dana od dana kada je podnosiocu zahteva nastupilo pravo da traži naknadu jubilarne nagrade; **(iv)** Vrhovni sud je objasnio da je članom 87. Zakona o radu utvrđeno da sva novčana potraživanja iz radnog odnosa zastarevaju u roku od 3 godine od dana podnošenja zahteva; **(v)** konkretnije, Vrhovni sud je objasnio da se tužbeni zahtev podnosioca zahteva mora odbiti u celosti zbog toga što je: **a)** podnosilac zahteva jubilarnu godinu (30 godina radnog staža) navršio 21.04.2016. godine; **b)** dok je tužba podneta sudu 30.06.2019. godine; **c)** iz ovoga proizilazi da je od trenutka kada je podnosilac zahteva stekao pravo da traži naknadu za jubilarnu nagradu pa do podnošenja tužbe sudu proteklo 3 godine 1 mesec i 13 dana; što znači da je tužbeni zahtev podnosioca zahteva zastareo.
45. Sud je primetio da je Vrhovni sud: **(i)** dao sveobuhvatno obrazloženje za sva centralna pitanja podnosioca zahteva, što podrazumeva da je podnosiocu zahteva pruženo obrazloženje i omogućeno podnošenje argumenata u odnosu na tuženu stranu; **(ii)** analizirao činjenično stanje i sve relevantne dokaze, pa je shodno tome zaključio da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo; **(iii)** obrazložio svoj stav u vezi sa neprihvatanjem nalaza nižestepenih sudova, objasnivši da je OKSK bio na snazi u trenutku kada je podnosilac navršio jubilarnu godinu, isti je podneo tužbu po isteku roka koji je utvrđen relevantnim odredbama citiranim u osporenoj presudi.
46. Sud naglašava da je što se tiče redovnog sudstva, Vrhovni sud najviša sudska vlast u Republici Kosovo (vidi član 103.2 Ustava) i da njegovo tumačenje relevantnih zakonskih odredbi i drugih pravnih pitanja prevladava nad pravnim tumačenjima nižestepenih sudova redovnog sudstva kao i nad samim parničnim strankama. U konkretnom slučaju, ocena i tumačenje zakonskih odredbi ne pokreće pitanja procesnih garancija iz člana 31. Ustava i člana 6 (1) EKLJP (vidi slučaj Suda: [KI37/21](#), podnosilac zahteva: *Isa Tusha, Naser Tusha i Miradije Tusha*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. septembra 2021. godine, stav 65 i tu pomenute reference).
47. S tim u vezi, Sud je oslanjajući se na svoju sudsku praksu i sudsku praksu ESLJP-a, dosledno ukazivao da nije zadatak ovog Suda da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i primenom zakona koje su navodno počinili redovni sudovi, osim ukoliko su, i u meri u kojoj su, takvim greškama mogla biti povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (vidi, u ovom kontekstu, između ostalog, slučajeve Suda: [KI128/18](#), podnosilac zahteva: *Akcionarsko društvo Limak Kosovo International Airport A.D., "Adem Jashari"*, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; [KI62/19](#), podnosilac zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; [KI110/19](#), podnosilac zahteva: *Fisnik Bajtijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 40).
48. Sud je takođe dosledno ukazivao da nije uloga ovog Suda da preispituje nalaze redovnih sudova koji se odnose na činjenično stanje i primenu materijalnog prava i da on sam ne može da ocenjuje činjenice koje su opredelile redovan sud da donese jednu određenu odluku za razliku od drugih koje je mogao da donese. Da nije tako, Sud bi postupao kao sud "*četrto stepena*", čime bi zanemario granice koje su postavljene za njegovu

nadležnost (vidi, u ovom kontekstu, predmet ESLJP-a: [García Ruiz protiv Španije](#), presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i tu korišćene reference; i vidi, takođe, slučajeve Suda: [KI128/18](#), citiran gore, stav 56; i [KI62/19](#), citiran gore, stav 58).

49. Povodom navoda o jednakosti oružja, prilikom ocene sprovedenih postupaka u celini pred redovnim sudovima, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka i da je mogao u raznim fazama postupka iznositi navode i dokaze koje je smatrao bitnima za svoj predmet; da je imao priliku da delotvorno pobija navode i dokaze koje je iznela suprotna strana; da su redovni sudovi saslušali i ispitali sve njegove navode koji su, gledano objektivno, bili bitni za rešenje predmeta; da su činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku detaljno izneseni, te da je stoga postupak, uzet u celini, bio pravičan (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a: [García Ruiz protiv Španije](#), citiran gore, stavovi 29 i 30, vidi, takođe, slučajeve Sudabr. [KI215/21](#), podnosilac zahteva: *Arbër Shkreli i drugi*, citiran gore, stav 91; br. [KI22/19](#), podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. juna 2019. godine, stav 42, kao i slučaj [KI128/18](#), citiran gore, stav 58).
50. Što se tiče navoda o nepostojanju delotvornog pravnog sredstva, Sud primećuje da na osnovu sudske prakse ESLJP-a, domaći organi koji odlučuju u određenom predmetu moraju da ispituju osnovanost žalbe u odnosu na prava zagarantovana EKLJP-om (vidi predmete ESLJP-a: [Smith i Grady protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 33985/96 33986/96, presuda od 25. jula 2000. godine, stav 138; [Peck protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 44647/98, presuda od 28. januara 2003. godine, stavovi 105-106). Sredstvo mora obuhvatiti osnovanost žalbe kako ju je izložio podnosilac žalbe. Ako domaći organ ili sud u pitanju preformuliše žalbu ili propusti da uzme u obzir bilo koji suštinski element navodne povrede EKLJP-a, onda će pravno sredstvo biti nedovoljno (vidi predmet ESLJP-a: [Glas Nadezhda EOOD i Elenkov protiv Bugarske](#), br. 14134/02, presuda od 11. oktobra 2007. godine, stav 69).
51. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a "delotvornost" sredstva u okviru značenja člana 13. EKLJP ne zavisi od sigurnosti povoljnog ishoda za podnosioca zahteva (vidi predmete ESLJP-a: [Swedish Engine Drivers' Union protiv Švedske](#), br. 5614/72, presuda od 6. februara 1976. godine, stav 50; [Kudła protiv Poljske](#), br. 30210/96, presuda od 26. oktobra 2000. godine, stav 157). Reč sredstvo u kontekstu člana 13. ne znači sredstvo koje će biti uspešno, već jednostavno dostupno sredstvo pred nadležnim organom koji će ispitati osnovanost žalbe (vidi predmet ESLJP-a: [C. protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#) br. 11882/85, odluka o prihvatljivosti od 7. oktobra 1987. godine). Član 13. garantuje dostupnost sredstva, ali ne i uspešan ishod (vidi predmet ESLJP-a: [R. protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 12039, odluka o prihvatljivosti od 18. jula 1986. godine).
52. Vraćajući se na okolnosti konkretnog slučaja, Sud ocenjuje da je Vrhovni sud ispunio uslov delotvornog pravnog sredstva u smislu člana 32. Ustava i člana 13. EKLJP, jer su svi navodi koji su iznošeni u različitim fazama postupka sagledani od strane svih instanci redovnih sudova. Činjenica da ishod predmeta nije u korist podnosioca zahteva sama po sebi ne pokreće pitanje iz člana 32. Ustava u kombinaciji sa članom 13. EKLJP.
53. Povodom navoda podnosioca zahteva o zabrani diskriminacije, Sud primećuje da na osnovu konsolidovane sudske prakse ESLJP-a, da bi se pitanje moglo podneti u kontekstu člana 14. (Zabrana diskriminacije), mora postojati razlika u postupanju prema licima u analognim ili relevantno uporedivim situacijama (vidi, među mnogim drugim izvorima, predmet ESLJP-a: [Khamtokhu i Aksenchik protiv Rusije](#), br. 60367/08 961/11, presuda od 24. januara 2017. godine, stav 64). Drugim rečima, kriterijum za dokazivanje analognog položaja ne zahteva da slične grupe (*comparator groups*) budu identične. Podnosilac mora da dokaže, imajući u vidu posebnu prirodu

svoje žalbe, da je bio ili bila u situaciji koja je relevantno slična (*relevantly similar situation*) sa drugima koji su tretirani drugačije (vidi predmet ESLJP-a: [Clift protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 7205/07, presuda od 13. jula 2010. godine, stav 66). Međutim, ne predstavlja svaka nejednakost u postupanju ujedno i povredu člana 14. EKLJP. Prvo, ESLJP je u svojoj sudskoj praksi ustanovio da samo razlike u postupanju na osnovu karakteristika koje se mogu identifikovati ili na osnovu "statusa" mogu predstavljati diskriminaciju u smislu člana 14 (vidi predmet ESLJP-a: [Carson i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 42184/05, presuda od 16. marta 2010. godine, stav 61). Drugo, razlika u postupanju je diskriminatorna ukoliko za to ne postoje objektivna i razumna opravdanja; ili drugim rečima, ukoliko se njome ne nastoji postići legitimni cilj ili ako ne postoji razuman odnos srazmernosti između korišćenih sredstava i cilja koji se želi ostvariti (vidi slučaj Suda br. [KI215/21](#), podnosilac zahteva: *Arbër Shkreli i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 15. februara 2022. godine, stav 87 i tu pomenuti slučajevi).

54. U konkretnom slučaju, Sud ocenjuje da podnosilac zahteva nije pokazao ili identifikovao pojedinca ili grupu u poređenju sa kojom je diskriminisan i sa kojom je bio u situaciji koja je relevantno uporediva. Teret dokazivanja diskriminatornog postupanja pada na podnosioca zahteva, a na osnovu spisa predmeta je očigledno da on nije dokazao svoj navod o diskriminaciji (vidi slučaj Suda: [KI16/22](#), podnosilac zahteva: *Hamit Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. maja 2022. godine, stav 57 i tu pomenute reference).
55. U kontekstu navoda o diskriminaciji, Sud ponavlja da prilikom ocene postupaka u celini nije uočio da je podnosilac zahteva diskriminisan u odnosu na tuženu stranu EKK. Inače, povodom navoda o tome da je podnosilac zahteva diskriminisan u odnosu na treća lica jer su redovni sudovi svojim odlukama u drugim postupcima po pitanju jubilarne naknade odlučili u korist trećih lica, dok su u konkretnom slučaju odlučili na štetu podnosioca zahteva, Sud ocenjuje da su potrebni ozbiljni razlozi (*weighty reasons*) za ocenu slučaja podnosioca zahteva u odnosu na postupke koji su vođeni u vezi sa trećim licima zbog toga što takva ocena spada van okvira ovog individualnog zahteva i što u okolnostima konkretnog slučaja nedostaju ozbiljni razlozi (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Suda: [KI107/22](#), podnosilac zahteva: *Valdet Avdiu*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. januara 2023. godine, stav 47).
56. Shodno tome, Sud zaključuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi članova 24, 31, 32. i 54. Ustava u vezi sa članovima 6 (1), 13. i 14. EKLJP, očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kako je precizirano u pravilu 34 (2) Poslovnika.
57. Povodom navoda podnosioca zahteva o povredi člana 102. Ustava, Sud ocenjuje da ovaj navod neće biti predmet ustavne ocene zbog toga što ne pokreće nijedno novo pitanje koje nije prethodno ocenjeno u kontekstu članova 24, 31, 32. i 54. Ustava u vezi sa članovima 6 (1), 13. i 14. EKLJP (vidi slučaj Suda: [KI107/22](#) podnosilac zahteva: *Valdet Avdiu*, citiran gore, stav 50 i tu pomenute reference).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilom 34 (2) i 48 (1) (b) Poslovnika, 30. avgusta 2023. godine, jednoglasno

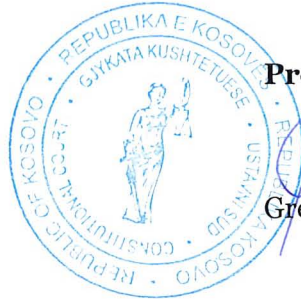
ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani